

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ให้เหมาะสมกับลักษณะการบริหารและอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการ มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/ ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี ในการประชุม ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ประมวลนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงาน ส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๔

(๒) ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ใน การสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

(๓) ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(๔) ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(๕) ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้

พนักงานส่วนตำบล ให้หมายความรวมถึง พนักงานคุมองค์การบริหารส่วนตำบลและบุคลากรทางการ ศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นด้วย

คู่กรณี หมายความว่า บุคคลผู้มิใช่ทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้องซึ่งกันและกัน หรือเป็นคู่หมั้น หรือคู่สมรส เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น เป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทน หรือตัวแทน เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ เป็นนายจ้าง ของคู่กรณี หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาตั้งสภาพริายแรงอัน อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม

ตัวการสำคัญ หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ซึ่งชักชวน ไม่นับว่า ลอกลง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือ กระทำการใด ๆ อันทำให้พนักงานส่วนตำบลผู้อื่นจำต้องปฏิบัติตามโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้

หมวด ๒
วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ พนักงานส่วนตำบลต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๗ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนมิว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ทุบายระโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์มิควร ได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ พนักงานส่วนตำบลต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๙ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติตามหน้าที่ราชการด้วยความอดทนเอาใจใส่ ระวังรักษา ประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทพลั้งเผลอในหน้าที่ราชการ

การประมาทพลั้งเผลอในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทาง ราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐสภา โดยมิให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ คณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐสภา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ข้อ ๑๑ พนักงานส่วนตำบลต้องถือว่าป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและว่าพรมาเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยต่อประเทศชาติและต้องป้องกันกันจนครยั้งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๑๒ พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาความลับของทางราชการ
การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดแย้งหรือหลีกเลี่ยง แต่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาระเบียบของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือหรือทำหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้ปฏิบัติตามบังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วย

กฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติตามการโดยมิให้เป็นการกระทำที่เป็นการทำตนผู้บังคับบัญชาเห็นอตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นชอบเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๕ พนักงานส่วนตำบลต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ พนักงานส่วนตำบลต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ
ข้อ ๑๗ พนักงานส่วนตำบลต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการและพึงหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

มีได้
การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลานานกว่าสิบชั่วโมงโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ พนักงานส่วนตำบลต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงานระหว่างพนักงานส่วนตำบลด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๙ พนักงานส่วนตำบลต้องยอมรับในโทษและระงับโทษอันเป็นธรรม และพึงมีการสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อกับราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อกับราชการ
การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อกับราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ พนักงานส่วนตำบลต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๒๑ พนักงานส่วนตำบลต้องไม่เป็นการกระทำความผิดหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๒๒ พนักงานส่วนตำบลต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการยกทางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษหนักกว่า ๖ เดือนโดยคำพิพากษาซึ่งที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษหนักกว่า ๖ เดือนนับแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำความผิดอันถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วิธีการดำเนินการด้านวินัยและสถานโทษทางวินัย

ข้อ ๒๔ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีผิดที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยให้กระทำโดย การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การมีคุณธรรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจริงจัง หรือการอื่นใดในขั้นต้นที่จะเสริมสร้างและพัฒนาที่หัวหน้ากจัดสำนึก และพฤติกรรมการอยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยให้กระทำโดย การเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเบื้องต้นอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏการมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานส่วนตำบลอยู่ใต้การกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาหลักฐานในเบื้องต้น

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่ยอมรับว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีการสืบสวนหลักฐาน ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้บังคับบัญชาผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือไม่

เมื่อมีกรณีเป็นที่ยอมรับว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้กล่าวหา หรือชื่อเท็จจริงที่ปรากฏไม่เพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาพนักงานส่วนตำบลผู้ใด และชื่อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาก่อนเป็นที่สงสัยว่าพนักงานส่วนตำบลคนใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

ข้อ ๓๒ การให้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลตามข้อ ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่เป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำที่การข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

กรณีผู้บังคับบัญชามีมติเห็นชอบยกองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับข้อมูล ให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการต่อไป

ข้อ ๓๓ การพิจารณาพนักงานส่วนตำบลเป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชื้อ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกทักเป็นพยานเพื่อชักจูงให้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลเท็จในสิ่งที่กล่าวหา

ข้อ ๓๔ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรที่จะกักผู้ถูกสอบสวนรายใดเป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนต้องไม่มีเหตุอันสมควรที่จะกักผู้ถูกสอบสวนรายใดเป็นพยาน เว้นแต่กรณีพิเศษ

ข้อ ๓๕ ภายใต้บังคับข้อ ๓๐ เมื่อความปรากฏแก่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้มีการตรวจสอบและพิจารณาแล้ว นายกององค์การบริหารส่วนตำบลอาจกักพนักงานส่วนตำบลผู้ใดเป็นพยานก็ได้

ข้อ ๓๖ หากผู้ถูกทักเป็นพยานตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณี ไม่มาให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้ยื่นทักสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือมาแต่ไม่ให้อัตราค่า หรือให้อัตราค่าไม่เป็นประโยชน์ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ คณะกรรมการสอบสวนต้องรายงานนายกององค์การบริหารส่วนตำบลถึงให้การทักผู้ใดเป็นผู้ยื่นทักเป็นพยานสิ้นสุด และให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ยื่นทักต่อไป

ข้อ ๓๗ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งการทักเป็นพยานและการสิ้นสุดการทักเป็นพยานให้ผู้ถูกทักเป็นพยานและบุคคล หรือคณะบุคคลผู้ยื่นทักสอบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการพร้อมแนบสำเนาของหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ผู้ยื่นทักเป็นพยานและผู้ถูกทักเป็นพยาน

ข้อ ๓๘ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกององค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ให้การคุ้มครองพยานดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใด หรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกีดกันหรือเป็นอันตรายต่อผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำ

(๓) มีให้ผู้นั้นถูกกล่าวหา หรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ข้อ ๓๙ ในการมีพนักงานส่วนตำบลผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือให้คุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาว่าสมควรหรือไม่ที่จะเป็นเหตุให้ผู้ยื่นทักได้รับการคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังก็ได้

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับข้อ ๓๘ พนักงานส่วนตำบลซึ่งเขียนพยานผู้ใดที่ผู้ยื่นทักเป็นผู้ยื่นทักผู้ใดซึ่งมีมติให้การคุ้มครอง หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ในกรณีเป็นผู้บังคับบัญชาอื่นที่ไม่มีมติขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ยื่นทักอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาเพิ่มเติมการต่อไปได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้ยื่นทักมีได้กระทำความผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษไล่ออก หรือไล่ออก และไม่มีการมีหรือออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ก่อนแล้วในกรณีอื่นอีก นายกององค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามประกาศต่อไปได้

ในกรณีสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใบเป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานะภาพเป็นพนักงานส่วนตำบลต่อระยะเวลาที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การออกคำสั่งตามข้อนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลก่อน เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการ ระยะเวลาให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๕

การกันเป็นพยานและการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๓๐ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดร่วมกับพนักงานส่วนตำบลอื่นและผู้ยื่นทักตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันเป็นพยาน และการคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาทำการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าผู้นั้น

(๑) ให้ข้อมูลเท็จผู้บังคับบัญชา หรือให้ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับการกระทำความผิดวินัยที่ได้กระทำมา ต่อบุคคล หรือคณะบุคคลผู้ยื่นทักสอบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยกับตัวการสำคัญในเรื่องนี้ได้

(๒) ให้ข้อมูลเท็จผู้บังคับบัญชา หรือให้ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับกรณีวินัยที่ได้กระทำความผิดต่อ

หรือคณะบุคคลผู้ยื่นทักสอบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ซึ่งไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใด เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนี้ได้

ข้อ ๓๑ การกันเป็นพยาน การสิ้นสุดการกันเป็นพยาน การคุ้มครองพยาน และการสิ้นสุดการคุ้มครองพยาน เป็นอำนาจของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลโดยต้องทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๔๖ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดอย่างร้ายแรงไม่อาจนิ่งเฉยต่อไป

(๑) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยศาลที่ได้กระทำการกำหนดโทษหรือการลงโทษไว้ หรือให้โทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลามากกว่าสิบห้าวัน และนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุสงสัยสมควร หรือมีพฤติการณ์อื่นแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือก่อนยกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือให้อยู่คำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๔๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวน หรือการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๗ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องต่อหน้าที่ราชการ หรือประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ใดกระทำความผิดแต่ให้รอการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแล้วแต่ให้รอการลงโทษไว้ และนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นไม่มีความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบล หรือให้อยู่คำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือไว้แล้ว

ถือเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลจะสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยไม่สอบสวน หรือจัดการสอบสวนก็ได้

หมวด ๗

การสอบสวนพิจารณา

ข้อ ๔๘ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพนักงานส่วนตำบลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือพนักงานส่วนตำบลซึ่งมีกรณีกล่าวหาว่ามีเหตุสมควรสั่งย้ายหรือยุบเลิกตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีเหตุสมควรสั่งย้ายหรือยุบเลิกตำแหน่งหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยไม่สอบสวน หรือจัดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากพนักงานส่วนตำบลในสังกัด กรณีเหตุผลความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย

ข้อ ๔๓ เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้รับคำร้องตามข้อ ๔๐ หรือความปรากฏแก่ภายนอก กรณีที่พนักงานส่วนตำบล ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าไปตนที่พยานกล่าวอ้าง ต้องให้การคุ้มครองพยานทันที หากมีเหตุอันน่าสงสัยว่าพนักงานส่วนตำบลอาจได้รับความเสียหายจากคำพิพากษาของศาลปกครองหรือศาลยุติธรรม หรือให้คำพิพากษาของศาลปกครองหรือศาลยุติธรรมโดยเร็วก็ได้

ข้อ ๔๒ พนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่านายกององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้ให้การคุ้มครองพยานของตน หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ผู้บั่นทอนยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลผู้ใดก็ได้

ข้อ ๔๑ เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าไปตนที่พยานกล่าวอ้าง ต้องให้การคุ้มครองพยานทันที หากมีเหตุอันน่าสงสัยว่าพนักงานส่วนตำบลอาจได้รับความเสียหายจากคำพิพากษาของศาลปกครองหรือศาลยุติธรรม หรือให้คำพิพากษาของศาลปกครองหรือศาลยุติธรรมโดยเร็วก็ได้

ข้อ ๔๐ ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาและมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นในภายหลังก็ได้

ข้อ ๓๙ เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการตามข้อ ๓๖ ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจของกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ หรือในกรณีที่เป็นสมควร ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติแจ้งความ หรือกำกับดูแลดำเนินมาตรการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๓๘ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำ แต่ไม่มีการกระทำความผิดหรือให้อยู่คำ จนกว่าจะมีการสั่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินมาตรการทางวินัยแก่ผู้ใดแห่งการกระทำความผิดเสร็จสิ้น และเหตุแห่งการคุ้มครองพยานหมดสิ้นไป ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติสั่งการคุ้มครองพยานกลับไปปฏิบัติหน้าที่เดิม

หมวด ๖

การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๓๕ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไม่อาจนิ่งเฉยต่อไป

(๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ใดกระทำความผิด และนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้กระทำความผิดอาญาตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบล หรือให้อยู่คำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือ ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ข้อ ๓๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากพนักงานส่วนตำบลในสังกัด กรณีเหตุผลความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย

ข้อ ๕๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๒๑ และข้อ ๓๕ ต้องมี
กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด
การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในการมีเจ้าเป็น
ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งที่หน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ออกเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน
ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้แต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้ยื่นมีเหตุอย่างหนึ่ง
อย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุกรณีในขณะกระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
- (๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา
หรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม
การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายอัยการปฏิบัติการ
ศาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเขตแห่งการคัดค้าน
โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริง
และความเป็นอย่างไร ในการนี้ให้นายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่
ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในส่วนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีของกรณีเรื่องมรดกผู้ยื่นคัดค้านเองมีค่าขึ้นเองได้ นอกเหนือกรณีรับทราบ
คำบ่งชี้ว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้ส่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็น
ว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลก็ควรรับฟังได้ให้ส่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้ส่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วัน
ที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาถึงการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้
คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในส่วนวนการสอบสวนโดยเร็ว การส่งยกคำคัดค้าน
ให้เป็นที่สุด

ในกรณีนายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นล ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ผู้
ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขานุการกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายอัยการ
บริหารส่วนต้นลเพื่อดำเนินการตามข้อ ๕๖ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ในการมีกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๔วรรคที่ ๑ ผู้คัดค้านหรือเห็นว่ามีเหตุอันควรยกข้อคัดค้าน ให้
ดำเนินการตามวรรคสอง โดยนายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นลต้องเสนอคัดค้านไปยังคณะกรรมการพนักงาน
ส่วนต้นลภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับหนังสือคัดค้าน คณะกรรมการพนักงานส่วนต้นลต้องพิจารณาคัดค้าน
โดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือคัดค้านจากนายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นล เมื่อผลการ
พิจารณาเป็นประการใด ให้นายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นลส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น หากคณะกรรมการ
พนักงานส่วนต้นลไม่พิจารณาและมีมติภายในสามสิบวัน ให้ผู้ยื่นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนให้
คณะกรรมการพนักงานส่วนต้นลพิจารณาและมิได้ตัดเลือกกรรมการสอบสวนแทนผู้ยื่น

ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งรองอธิบดีหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่คณะกรรมการกลาง
พนักงานส่วนต้นลกำหนด โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับ
การฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการเงินการทางวินัยอย่าง
หนึ่ง

ในการมีเจ้าเป็นจะให้ผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นพนักงานส่วนต้นล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือ
ข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือลูกจ้างประจำหรือพนักงานจ้างตามภารกิจที่มีคุณสมบัติตามวรรคสอง ด้วยก็ได้
และให้น้ำข้อ ๕๔ ข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการพนักงานส่วนต้นลว่านายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นลเป็นผู้ถูก
กับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนต้นล
ตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง ให้แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดแล้วพิจารณาและมีมติเลือก
คณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นลออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ สอบสวนแล้วเสร็จ ให้ทำรายงานการสอบสวนเสนอไปยัง
คณะกรรมการพนักงานส่วนต้นลพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนต้นลพิจารณาแล้วมีมติเป็น
ประการใด ให้นายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นลส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๕๗ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะมีตำแหน่งระดับต่ำกว่า
หรือเทียบได้กับผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๕๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อระบุชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่
กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ตั้งแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มี
สาระสำคัญตามแบบ สว.๑-ท้ายประกาศนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง
ข้อ ๕๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้นายอัยการปฏิบัติการส่วนต้นลดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาหลายมีชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็น
หลักฐาน ในการนี้ให้นายอัยการผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งด้วย ในการนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง
ถ้าทำในวันทูลเกล้าฯ หรือสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นวันหลักฐานแล้ว ให้ถือ
วันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีมีข้อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนา
คำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของ
ทางราชการ ในการนี้เช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้
รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการ
รับทราบ หรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ
และให้ประธานกรรมการหลายมีชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕๒ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๕๑ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการ
สอบสวนเพื่อพิจารณาทางแนวทางการสอบสวนต่อไป

ในกรณีมีการคัดค้านตามวรรคสอง วรรคหก และข้อ ๕๕ ให้ผู้ยื่นหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวจากงานว่า
นายกองดีการบริหารส่วนตำบล หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี จะพิจารณาแต่งตั้งคัดค้าน
และแจ้งผลการพิจารณาคัดค้านให้ทราบ

ข้อ ๕๕ ในกรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๕๔
วรรคหนึ่ง ให้ผู้ยื่นรายงานต่อนายกองดีการบริหารส่วนตำบลตามข้อ ๕๔ วรรคสอง และให้นำข้อ ๕๔ วรรคสาม
วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕๔ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกองดีการ
บริหารส่วนตำบลเห็นว่ามิใช่คุณสมบัติของกรรมการสอบสวน หรือจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแต่งตั้งเป็น
กรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยต้องแสดงเหตุผลแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๕๑ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้
ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหมวดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่
กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในกรณีให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวม
ประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวหากทำก็เป็นเพื่อประกอบการพิจารณา
และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีกรรมการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน
ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้
(๑) ดำเนินการสอบสวนข้อ ๕๒ แล้วแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวหากทำให้มีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
ภายในสิบท้าวันนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ดำเนินการตาม
(๓)

(๕) ประชุมพิจารณาและลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกองดีการบริหารส่วนตำบล
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนไม่สามรถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้
คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกองดีการบริหารส่วนตำบล เพื่อขอ
ขยายระยะเวลาสอบสวน ขยายระยะเวลาสอบสวนให้พ้นจากองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งขยายระยะเวลาสอบสวนได้
ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไปแล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้
ประธานกรรมการรายงานเหตุให้นายกองดีการบริหารส่วนตำบลเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลทราบ
เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๙ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวน
บันทึกไว้ด้วยว่าได้มีอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ชัดเจนฉบับ แต่ก็ไม่อาจนำต้นฉบับมาใช้
จะใช้สำนวนที่กรรมการสอบสวน หรือผู้พิมพ์ที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าพยานฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาพยาน
พยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๖๐ เมื่อได้พิจารณาเรื่องข้อกล่าวหาและวางแผนทางการสอบสวนตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้
คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๕๖ และอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องข้อกล่าวหาให้ทราบ
ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบหรือไม่ เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือด้วยผู้ถูก
กล่าวหาว่ามีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำ
พยานหลักฐานมาสืบแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ตามข้อ ๖๑

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายประกาศนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ
เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาหลายรายมีข้อ
รับทราบไปเป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนตามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้
กระทำกรรมการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้อภัยการกระทำที่กระทำตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวน
แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาตั้งกล่าวหาเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือยอม
ความสามรถในข้อที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือพร้อมที่จะไปราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับกาไปออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔
อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำร้องขอคืนตำแหน่งที่รับราชการไว้ รวมทั้งเหตุผลในการรับ

สารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำได้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวน
ต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดย
ละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามความกรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มีใ้โดยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อ
รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๖๑ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาทบทวนแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และ
สถานที่ที่แจ้งลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นว่าเป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าบันทึกนั้นเป็นรับทราบ
กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา
ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้ผู้ถูก
กล่าวหา มี ที่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหา

แจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งหนังสือสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำกรรมการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อ
กล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน
หนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาทางลายมือชื่อและ
วัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนกรมไว้ไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อส่งกลับคืนวันนับแต่วันที่จัดส่ง
บันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนโดยฉบับ และจะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูก
กล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้า

ข้อ ๒๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๐ แล้ว ให้คณะกรรมการการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือก่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบอกพร้อมในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติผิดไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือก่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบอกพร้อมในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติผิดไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่มิได้ให้การ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ห้ายประการนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนักงานการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาหลายฉบับชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการการสอบสวนส่งคำชี้แจงมายังผู้ถูกกล่าวหาว่าท่านได้รับข้อกล่าวหา โอกาสเป็นผู้กล่าวหาคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างไรก็ตามไม่บังคับว่าท่านจำเป็นต้องเป็นผู้กล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้ออกสู่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก่ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก่ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

กรณีมีสืบนำสืบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้ว ขอให้คณะกรรมการการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่รับทราบ ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานผู้เห็นว่าเป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและยืนยันว่ามีข้อสงสัยหรือข้อกล่าวหาหรือข้อเท็จจริงประการใด การชี้แจงกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนักงานการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนกรมไปให้สำนักงานการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อส่งพยานสืบหาวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์จะนำสืบแก่ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการการสอบสวนจะไม่สอบสวน

ต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรกรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ ต่อไป แต่ให้ผู้ถูกกล่าวหาขานข้อให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหา หรือยื่นนำสืบแก่ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๒๖ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการการสอบสวนให้ออกแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามผู้ถูกกล่าวหาหรือขอ

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๑ แล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อคณะกรรมการบริหารสวนตามข้อ ๒๖ ถ้าคณะกรรมการการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ออกสู่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก่ข้อพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก่อัยการแล้วมิได้มีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก่ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อคณะกรรมการการสอบสวนและยังอยู่ระหว่างการทำงานของกองคดีการบริหารสวนตำบล หรือนายกองคดีการบริหารสวนตำบลตามข้อ ๒๔ ผู้ถูกกล่าวหาทางยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๔ ใน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๒๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการการสอบสวนผู้ใดกระทำการลบล้าง ขู่ขู่ใจ ใช้อิทธิพล หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๒๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการการสอบสวนเรียงผู้ที่จะถูกสอบสวนตามลำดับชั้นมาในที่มีสอบสวนความผิดกรณีนั้นก่อน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ห้ายประการนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วยถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการการสอบสวนอย่างย่อหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้วิธีตัดหรือตัดเดิม และให้กรรมการการสอบสวนลงลายมือชื่ออย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อ

ทั้งนี้ให้ใช้ทุกแห่งที่มิใช่ขูดหรือตัดเดิม

ในการมีผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น ในการมีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ในกรณีคณะกรรมการการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการการสอบสวนกำหนด

ผู้ถูกพาดพิงเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้นายกองจัดการบริหารส่วนตำบล
แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำ
สำนวนหลักฐานที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้
ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวน
ใหม่ด้วย

ข้อ ๗๒ ในกรณีนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวน
เพื่อสอบสวนพนักงานส่วนตำบลผู้ใดในเรื่องที่ผู้ยื่นข้อหาสามารถยื่นข้อปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือ
บทหรือใบหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขเกี่ยวกับกาให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลเห็นว่าควรสอบสวน
เรื่องนั้นมิสมควรเป็นประการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลเห็นว่าการสอบสวน
คณะกรรมการสอบสวนผู้ขึ้นตามข้อ ๖๒ วรรคหก ให้ดำเนินการตามประกาศนี้ กรณีเช่นนี้
คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๖๒ วรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๗
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับกาให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๗๓ ในกรณีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง
กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้
ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่
เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๗๔ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนาย
กองคณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนผู้สั่งแต่งตั้ง
เสร็จ แล้วทำการรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ และให้นำ
กองจัดการบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้ถูก
กล่าวหา ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒
พร้อมทั้งพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป

ข้อ ๗๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณา
ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษ
สถานใด

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือ
หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับกา
ให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างถึงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้
ความแน่ชัดพอที่จะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่
ราชการตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับกาให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ หรือไม่ อย่างไร

ในกรณีพยานมาศไม่ได้ให้ข้อคำ หรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลา
อันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะสอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในบันทึกประจำวันที่มี
การสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้หมดประเด็น ในกรณีเห็นว่ากาการสอบสวน
พยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนแล้วโดยไม่มีเหตุจำเป็นหรือมีพยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการ
สอบสวนจะไม่มีมติให้การสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน
ตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๙ ในกรณีจะตั้งสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานข้อใดข้อหนึ่งหรือส่วนราชการออกการ
บังคับบัญชาของนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวน
จะรายงานต่อนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายกองจัดการบริหาร
ส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องถิ่น สอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐาน
แทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปในกรณีเช่นนี้ให้นายกองจัดการบริหารส่วน
ตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้นายกองจัดการบริหารส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือ
หัวหน้าหน่วยงานในท้องถิ่นเลือกพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่
เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนมาเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตาม
ประกาศนี้ และให้หัวข้อข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ และข้อ ๖๗ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีผลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
หรือพยานความสามารถในถิ่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบอกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตน
ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือเรื่องอื่นนอกวงที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้
ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลโดยเร็ว ถ้านายกองจัดการบริหารส่วนตำบลเห็น
ว่าการมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือพยานความสามารถในถิ่นที่จะปฏิบัติหน้าที่
ราชการ หรือบอกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคนเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน
หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้

ข้อ ๗๑ ในกรณีการสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานส่วนตำบลผู้อื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือ
ข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาไม่ถือกันว่าผู้ถูกพาดพิงนั้นมีส่วนรวมกระทำ
การในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ขึ้นมีส่วนรวมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้
ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาดำเนินการตามความแก้ไขโดยเร็ว

ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้
หรือพยานความสามารถในถิ่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบอกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตน
ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน โดยจะแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนคนเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้
ให้ดำเนินการตามหมวดนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้ แต่หาก

ข้อ ๗๖ เมื่อได้รับประชุมพิจารณาตามข้อ ๗๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ หักยอกกรณี เสนอต่อนายกองคดีการบริหารส่วนตำบล กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งไปไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและขยายพยานหลักฐานว่ามีข้อใดบ้าง ในกรณีไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๖๗ และ ข้อ ๖๘ ในรายงานเหตุผลที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้อภัยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วิจัยยังเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่กล่าวข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็น ความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือพักหรือในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้รางวัล พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัย อย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้รางวัล พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้ง สารบาญต่อนายกองคดีการบริหารส่วนตำบล และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้ว จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นมิได้ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๗๘ วรรคสอง

ข้อ ๗๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้นายกองคดีการบริหารส่วน ตำบลตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ แล้วดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด หรือไม่ไม่มีเหตุที่จะให้ออกจาก ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ สมควรยุติเรื่อง หรือ กระทำความผิดซึ่งไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองคดีการบริหารส่วนตำบลพิจารณาและสั่ง การภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาควรทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นำมา กองคดีการบริหารส่วนตำบลพิจารณาผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่านายกองคดี การบริหารส่วนตำบลจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม นายกองคดีการบริหาร ส่วน

ตำบลต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาพิพากษาวินัยคดีวินัยหรือพิจารณาคดีวินัยหรือตามข้อ ๗

ข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการ สอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาดำเนินการของนายกองคดีการบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ หนึ่งคือ กรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย

ข้อ ๗๘ ในกรณีนายกองคดีการบริหารส่วนตำบลเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้ กำหนดประเด็น พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวน เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยอาจกำหนดมาตรการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือนายกองคดีการบริหารส่วน ตำบลเห็นเป็นการจำเป็น นายกองคดีการบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการ สอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นตามที่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่ง พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้นายกองคดีการบริหารส่วนตำบลเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคดีการบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ สอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนคณะเดิมไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในข้อ ๔๙ ให้ การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคดีการบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ สอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๘๑ ในกรณีปรากฏว่าการสอบสวนคณะเดิมไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไปเฉพาะ ในกรณีดังต่อไปนี้

หนึ่ง (๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามข้อ ๕๓ วรรค วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๖๙

(๒) การสอบปากคำบุคคล ดำเนินการไม่ถูกต้องตามข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๙ ข้อ ๖๙ ข้อ ๖๖ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๖๙

ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคดีการบริหารส่วนตำบลให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๘๒ ในกรณีปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับข้อกล่าวหาและ สรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือมีคำสั่งขึ้นที่ควรแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่ สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ล่งพะเยียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจง หรือบังคับมาให้ข้อเท็จจริงหรือสำเนาข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้นำมากองคดีการบริหารส่วนตำบลส่งให้ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้ออกการผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้โดยคำและมาลับ

แก่ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ด้วย

ข้อ ๘๒ ในกรณีปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดที่ไม่ถูกต้องตามพจนานี้ นอกจากที่กำหนดในข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๑ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้นำมา กองคดีการบริหารส่วนตำบลสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการสอบสวนไม่ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การ สอบสวนตอนนั้นมีสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม นายกองคดีการบริหารส่วนตำบลจะสั่งแก้ไข หรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๓ การมีระยะเวลาตามที่ปรากฏในคำพิพากษาเริ่มตั้งแต่วันที่ขึ้นศาลจากวันแรกแห่งความ นั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นการมีระยะเวลาให้ในวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่ม ระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาผู้ยื่น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้ในวันเริ่มเป็น

ทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๕๔ พนักงานส่วนต้นเป็นผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้นายกองคํการบริหารส่วนต้นสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามกรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนับปรกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงขั้นจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษ จะลดโทษให้โดยกล่าวตัวกักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

กรณีการกระทำในเรื่องเดียวกัน แต่เป็นความผิดวินัยหลายฐานความผิด ให้สั่งลงโทษในสถานโทษที่หนักที่สุดเพียงฐานเดียวแห่งการกระทำนั้น

นายกองคํการบริหารส่วนต้นมีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนต้นตามวรรคหนึ่งได้ ดังนี้

(๑) ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕ % และเป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน

(๒) ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

ข้อ ๕๕ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกองคํการบริหารส่วนต้นแล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานส่วนต้นผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกองคํการบริหารส่วนต้นเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนต้นเสนอเพื่อสั่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่พิจารณาให้ความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนับปรกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมีโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนต้นมีมติเป็นประจักษ์ได้ ให้มีผลอย่างเด็ดขาดจากรัฐมนตรี

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบ้านพักเมื่อผู้นั้นลาออกจากราชการ คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการพนักงานส่วนต้น หรือคณะอนุกรรมการพิจารณาโทษหรือทุกขัตตามข้อ ๙ วรรคสาม ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้คณะกรรมการพนักงานส่วนต้นแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) รองผู้ว่าการจังหวัด หรือที่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน

(๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดจำนวน

หนึ่งคน และพนักงานส่วนต้นจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวนสองคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล หรือดำเนินการดำเนินการทางวินัย

(๕) ข้าราชการสั่งตั้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในจังหวัด จำนวนหนึ่งคน เป็นเลขานุการการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการพนักงานส่วนต้น

คณะกรรมการพนักงานส่วนต้น อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นผู้นำเสนอรายงานการดำเนินการวินัยในการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือของคณะกรรมการพนักงานส่วนต้น เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ แต่ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่ในการปฏิบัติตามมติ ผู้จะถูกลงโทษได้ยื่น

กรณีคณะกรรมการพนักงานส่วนต้นสอบสวนแล้ว แต่ยังไม่ได้มีการปฏิบัติตามมติ ผู้จะถูกลงโทษได้ยื่นคณะกรรมการพิจารณาการวินัยหรือพนักงานส่วนต้นต้องยื่นสิ่งใหม่เพื่อพิจารณาความผิดหนึ่ง โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการสั่งกำหนดใหม่พิจารณาให้ความเห็นเสนออีก

ข้อ ๕๖ การลงโทษพนักงานส่วนต้น ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยานา โดยอคติ หรือโดยโศรจิต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงให้ชัดเจนว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยโดยข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน พยานหลักฐาน และเหตุผลที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างไร เป็นการกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

การลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นคำสั่ง และระบุสิทธิในการอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งด้วย วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับกรลงโทษให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามข้อ ๕๔ หรือข้อ ๕๖ วรรคสอง หรือวรรคสาม ห้ามมิให้ส่งเรื่องย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกลงโทษพิจารณา หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามหมวด ๓ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ และให้คำสั่งตามแบบ สท.๑ แบบ สท.๒ หรือแบบ สท.๓ ที่ายประกาศนี้

(๒) การสั่งลงโทษปลดออก หรือให้ออกจากราชการ ตามข้อ ๕๕ หรือการสั่งลงโทษปลดออก หรือให้ออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันนี้เป็นไปตามหมวด ๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ สท.๔ ที่ายประกาศนี้

(๓) การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นไปเลือก หรือปลดออกจากราชการตามข้อ ๕๔ หรือเป็นโทษไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันนี้

(๔) การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การส่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ของผู้ถูกลงโทษได้รับแล้ว

(๕) การสั่งลงโทษปลดออกหรือให้พ้นจากราชการตามข้อ ๕๕ หรือให้ปลดออกหรือให้พ้นจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันนี้

(๖) คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษตามข้อ ๕๗ วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ สท.๕ ที่ายประกาศนี้

(๓) การสั่งยกโทษ จดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้ถูกระงับโทษตามข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกรณียุติวิธีอย่างไม่ร้ายแรง ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ สท.๖ ทำนองมาตรฐานทั่วไปนี้

(๔) การสั่งยกโทษ จดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้ถูกระงับโทษตามข้อ ๕ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกรณียุติวิธีอย่างร้ายแรง และการสั่งให้ผู้ถูกระงับโทษเข้ารับราชการ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ สท.๗ ทำนองมาตรฐาน

(๕) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับกรมโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญแสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

หมวด ๕

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๘๗ เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการทางวินัยแก่นักงานส่วนตำบล โดยสั่งลงโทษ หรือจดโทษ ตามข้อ ๘๔ หรือสั่งยุติเรื่องแก่นักงานส่วนตำบลได้แล้ว ให้รายงานไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อสั่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและสั่งการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ วรรคสาม ทักความเห็นเสนอ และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลต้องพิจารณาอนุมัติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับขานุมัติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากนายกององค์การบริหารส่วนตำบล

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ไม่อาจพิจารณาอนุมัติให้แล้วเสร็จหรือส่งต่อคณะกรรมการสั่งให้หยุดยั้งได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในรายงานการประพฤติ

คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพิจารณาให้ความเห็นเสนอก่อนการพิจารณาและมีมติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลก็ได้

เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาเห็นว่าการลงโทษหรือสั่งยุติเรื่อง ตามวรรคหนึ่ง เป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใดให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

การพิจารณาการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการ หรือของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ต้องแสดงเหตุผลให้ปรากฏเป็นหนังสือในรายงานการประพฤติ

ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้สั่งลงโทษ เพิ่มโทษ จดโทษ หรือยกโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของประกาศนี้ หรือสั่งให้พนักงานส่วนตำบลผู้ได้ออกจากราชการตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับกรณียุติวิธีออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยหรือการสอบสวน หรือการให้ออกจากราชการต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อทราบ

เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ จดโทษ หรือยกโทษแก่นักงานเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรือจดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็เป็นอันยกเลิก ในกรณีมีคำสั่งลงโทษลดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือน หรือลดค่าสิ่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนี้ให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๘๘ เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการทางวินัย หรือพิจารณาความเห็นไม่พนักงานส่วนตำบลออกจากราชการในกรณีใด ถ้าคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเรียบร้อย หรือเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลพนักงานส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ก็ให้มีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบไปให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการสอบสวนเพิ่มเติม ถ้าคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรสั่งประเมินหรือข้อสำคัญที่สุดที่ออกจากราชการไปสอบสวนพนักงานส่วนตำบลหรือข้อสำคัญที่สุดที่ออกจากราชการพนักงานส่วนตำบล ก็ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นไปเพื่อขอให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องถิ่นที่ทำการสอบสวนแทนได้ และให้นำข้อ ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนตำบลส่งประเด็นหรือข้อสำคัญตามวรรคสองไปเพื่อให้ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องถิ่นดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในเรื่องเกี่ยวกับกรณียุติวิธีหรือข้อสำคัญที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งไว้เดิมให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแล้ว ๖๖ วรรคหก ให้มีการสอบสวน

ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลว่ากรดำเนินการทางวินัยของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้ หรือการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแก้ไขได้แต่เพียงบางส่วนก็ไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อไป

ข้อ ๘๙ ในกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันขึ้นประกาศนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลลงจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๔ โดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามประกาศนี้

พนักงานส่วนตำบลผู้ถูกระงับโทษหรือผู้ถูกระงับโทษที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หรือพนักงานส่วนตำบล ซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ได้มีกรณีกระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอน มาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ให้นำयोगองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามประกาศนี้ ส่วนการดำเนินการเพื่อปรับพฤติกรรมและคำสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้อยู่บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด

เป็นอันเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้
ไปแจ้งให้ส่วนต่อไปจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ฝ่ายองค์การบริหารส่วนตำบลสังกัดปัจจุบันพิจารณา
ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ว่าที่ ร.ต.

(สุธีร์พัฒน์ จongsomphon)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

ประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี